

Jako znamieny przykład tej umiejętności podaje się zapis z Wj 19,3b–8; celem tego fragmentu jak i całej tradycji teologicznej, do której on należy, jest **utrwalenie właściwej postawy Izraela–wasala wobec Boga–suwerena**⁵⁶⁹.

Bóg jako suweren jest bliski Izraela, co wyrażają następujące sformułowania:

- „przywiodłem was do **Mnie**” (19,4),
- „słuchać głosu **Mojego**” (19,5),
- „strzec **Mojego** przymierza” (19,5),
- „będziecie **Mi** szczególną własnością⁵⁷⁰” (19,5),
- „będziecie **Mi** królestwem kapłanów...” (19,6).

Tekst natchniony Wj 19,4-6 z obowiązków wasala przede wszystkim podkreśla znaczenie słuchania głosu Boga i postępowania według Jego przymierza.

Odkryto, że nie tylko charakterystyczne dla starożytnych przymierzy sformułowania, ale i ustalony schemat można odnaleźć w opisach biblijnych. I tak G. von Rad odkrył, że Święto Odnowienia Przymierza miało cztery istotne elementy⁵⁷¹:

- **pouczenie parenetyczne,**
- **ogłoszenie Prawa,**
- **zawarcie przymierza,**
- **błogosławieństwa i przekleństwa.**

Według innych w opisach przymierzy występują trzy zasadnicze elementy⁵⁷²:

- **przypomnienie wydarzeń przeszłych,**
- **lista zobowiązań,**
- **na końcu błogosławieństwa i przekleństwa jako konsekwencja postawy wobec zobowiązań.**

Prace wielu biblistów⁵⁷³ ukazały także stałe **cechy**, charakterystyczne dla **okoliczności** zawierania przymierzy:

- w Piśmie Świętym zawsze ich inicjatorem jest Bóg יהוה,
- Bóg podejmuje rolę suwerena, zaś człowiek czy cały naród jest w relacji do Niego wasalem,
- motywacja zobowiązania się Boga pochodzi z przeszłych wydarzeń.

⁵⁶⁹ Por. tamże, s. 344.

⁵⁷⁰ Por. tamże, s. 344: autor zwraca uwagę, że owa „szczególna własność” (הִלְכָּס) wyraża ideę osobistej własności króla (por. Pwt 7,6; 14,2; 26,18). Bóg jest królem, suwerenem wobec Izraela.

⁵⁷¹ G. von Rad, *Teologia Starego Testamentu*, dz. cyt., s. 157: należy zauważyć i docenić trud badawczy tegoż autora: jeszcze w 1948 roku dostrzegał trzy elementy podstawowe (bez pierwszego z powyżej wymienionych): por. S. Łach, *Pięcioksiąg*, [w:] S. Łach (red.), *Wstęp do Starego Testamentu*, dz. cyt., s. 183.

⁵⁷² Por. tamże, s. 153; G. J. Bellinger, *Leksykon religii świata*, tłum. T. Kachlak, T. Pszczółkowski, Warszawa 1999, s. 185 (*Hetycka religia*).

⁵⁷³ Por. S. Wypych, *Przymierze i jego odnowa...*, dz. cyt., s. 153.